

Den Bergiga Sagan om Andraglotres (episod 1)

Andraglotres hoppar omkring bland sina bergknallar. Här i den steniga staden har Andraglotres vistats i hundratals år. Hisnande snabbt rör han sig runt kanterna, håller på att ramla ner titt som tätt, men klamrar sig fast. Han betar sig besynnerligt obekymrat för att vara en sådan saktmodigt inkännande varelse som Andraglotres är. För människorna ser det möjligen ut som om han klättrat in i något dataspel. Där torde han alltsedan 1300-talet ha övat sina steg i varje otänkbar riktning. Eller så håller varelsen helt enkelt på att drömma som bäst?

Andraglotres är varken häst, människa eller någon kentaur med pilbåge. Han liknar snarast en hare med drakansikte och skorpionstjärt. Man borde känna igen honom på kilometers avstånd, men Andraglotres har trots allt sin benägenhet att smälta in i omgivningen. Kanhända beror det på att varelsen tar så begränsat utrymme - över vilka arealer han än skuttar omkring. Det går minst åtta Andraglotres på en vanlig björn. En gång behövde han bara ta betäckning bakom ett block, så drog en hel tarot-kortlek förbi utan att ens blanda sig i hans problem. Sedermera lyckades Andraglotres smussla in den mest envisa gåtan till en av stadens största katedraler, och dessutom begrava den i dopfunten.

För övrigt kommunicerar Andraglotres genom en mobil inopererad i ena trumhinnan. Imorse när han ringde upp en främmande vägviserska, gick det bara tre meningsutbyten före hon klargjorde hur hon föreställde sig älskog med honom. Emedan Andraglotres aldrig riktigt försökt vara människa, blev han bara orolig. De kvinnor som han jagar brukar vara morinder, dem med extremt uttänjd spänst, som kan ta många månader på sig att gå från fridfull till vildsint. Morinderna bär likhet med hjärtnipande hjortar, honor med rådjurslår, smäckra men ändå rejält tilltagna varelser. Ibland närmar sig damerna bofast betande kreatur, men att knulla med en människa är ännu otänkbart för Andraglotres. Fast deras klädedräkter känns onekligen ganska fascinerande, i stort sett inbjudande för hans fantasi.

Bergknallarna ligger insprängda mitt i den gamla staden. Dess medeltida gränder övertogs av flugorna 2013,

när de snodde hela staden ifrån människorna. Dessa får dock bo kvar och behålla sina bäst inlärd
sysselsättningar, har Andraglotres observerat. Flugornas version av historien berättar att berget är åtskilligt
mycket yngre än själva staden, denna stad som miljontals år tillbaka befanns under insekters kontroll.
Emellertid på den punkten tycker sig Andraglotres genomsåda det fiktiva i flugornas motiv. Han känner ju
det urgamla hos sina bergknallar och betvivlar att flugorna haft kraft nog att bygga dem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TrollTörnTrappan med Poeter.se id #28800 innehar upphovsrätten